Ábyrgð.

Það kunnast allir við orðið ábyrgð, en hitt er annað að forri munu forri sem skilja orðið í raun og veru. Hugtakið sem orðið taknar, það er svo miklu rýmra en menn almennt gera sjer grein fyrir svoina í dagleg lifi það nær yfir svo miklu storra. Svið, á við, bæð beinlínis og óbeinlínis miklu fleira en men almennt athuga En þar með er ekki sagt að oskilegt vori að menn almennt voru að ragast með ábyrgðar hugsanir hvar sem þeir voru staddir, sífelt að gera sjer grein fyrir henni í hvaða myndum sem vera skal og athuga afstöðu sina til hennar En samt. Samt er það naud sinlegt, Jafnvel eitt það naudsinlegasta, að hver einasti maður af öllu mannk. geri sjálvum sjer glögga grein fyrir því hvað er ábyrgð.

þvi, það er hægt að færa rök fyrir. ~~þvi~~ að ef mannkynið hefði verið komið svo langt álliðis 1914 að það hefði haft hugmynd um ábyrgð og hegðað sjer þar eftir. þá hefði aldrei dregið til ófriðar með Norður álvu þjóðunum.

En hvað er þá ábyrgð.

Það vill nú svo vel til, að hver einasti maður sem fengið hefur nokkra reynslu í lífinu, þekkir áb. í vissum skilningi. þ.e. áb. í samb. við fjármál.

Hver einasti maður sem fengist hefur við fjármál hefur í gegnum þá reynslu fengið þekkjingu á þvi til hvers áb. ~~var~~ nauðsinleg og hvað ~~í hverju~~ ~~að~~ ábyrgð ~~lá~~ ~~var~~. Það er ekki ástæða til að tala um þessa áb. frekar þvi þaðeru svo margir af nú tíma mönnum sem hafa samþ. og gefið út víxla og önnur skuldabrjef.

En einmitt fyrir það að þekkja áb. í samb. við fjárm. og vita að sú áb. er meira en nafnið eða ekkert, einmit það gæti orðið til að gera manni það skiljanlegt, að ef það sannaðist að áb. væri til í annar merkjingu eða á öðrum sviðum. áb. sem við stöðum í án þess að hafa skrifað nafnið okkar eða á annan hátt sjálv beinl. stofnaðtil, að ef það sannaðist þá gæti þessi þekkjing hjálpað okkur til að skilja að ~~að~~ sú áb. er líka áb. í raun og veru áb. sem taka verður með í reikningin og er ekki enskisvirði.

Hvernig hefur ábyrgð orðið til? og í hverju liggur þessi óskraða áb.?

(Dýrin eru ábyrgðar)

Þegar mannkynið hóf göngu sína á framfara brautinni fór það smámsaman að skapa sjer siði og venjur. Það sá það að allir menn voru fæddir með sanrjetti til lífsins og höfðu þessvegna sömkröfu til að fá að njóta sín. þessvegna hlítur það að vera einkver fyrsta ábyrgðar til finningin sem gerir vart við sig hjá

mann kyninu sem leiðir af þvi að vera bröðir
sinn. það er einmitt þessir siðir og venjur
~~sem~~ mann kynsins sem veittu einstakl.
rjettindi, en lögðu honum jafnframt
skildur á herðar, skildur við sjálvann sig
og náungann við það um hvervi sem hann
var lifandi og starfandi meðlimur í.
þetti eru hin óskráðu lög.
En svo löngu seinna ~~þegar~~ sjer mann kynið
~~sé~~ að þessi óskráðu lög eru ekki nóg ~~það~~
verður að koma eitt hvað þeim til
styrktar sem sje þess meznugt að kom
á byrginni á hendur einstaklingumen
og um leið að vernda einstaklingana
þá er það sem þjóðfjelögin mindast
með öllum þeim ~~&~~ ókjörum af lögum
og laga setningum sem nú eru
skrifuð um rjett~~ur~~ og skildur einst

Það er þá fyrst og fremst, af því að
jeg er lifandi og hef til hnejingu til
að lifa áfrám, þá ~~ber~~ hef jeg ~~í sjálvum~~
~~mjer~~ ábyrgð ~~til finningu~~ gagnvart
sjálvum mjer, þá að gota líkamans
fyrst og fremst, verinde hann fyrir
áföllum og utanaðkomanti hottum
eftir megni, afla honum fodu
til viðhalds og uppbyggjinger.
Sömu l. hef jeg skildur á andlega
suiðinu, þá að auka þekkjingu
og viðsíni sálarinnar sem mest.
Í öðrulagi, af því að jeg er maður
og af því að þú ert líka maður, þá
ber jeg ~~skildur~~ áb. gagnvart þjer, svo frem-
ar lega sem jeg vil viður kenna að þú hafir
rjett til að lifa, en undir eins og jeg er
búin að viður kenna þennan rjett þin
á jeg kröfu á hundur þjer um gagnkvem rjetti

þannig verður það, að fyrst maður lifir
bermaður á b. á þvi að maður geti
lifað framvegis, en til þess þarf maður að
lifa í samrœmi við sjérvannsig og í
samrœmi við aðra. ~~Ef vel á að fara, er~~
~~mjög nauðsinlegt að temja sjer að hugða~~
~~sjer eftir kringumstœðum~~
Maðurinn mundi ekki lifa lengi ef hann
hætti að borða. Sama er að segja ef allir
hættu að geta börn þá mundi mannkyn
ið deja út.
Eða ef jeg tækji einhverja sjerstaka stefnu í skoðun
og breitni hamraði hana fram án þess að
líta til hægri eða vinstri telja alt annað
vitleysu og „húmbug" hugsaði ekkert um
hvað aðrir segðu, eða vildu. Hvernig
mundi þá fara. Jú það er ofur einfalt.
Væri jeg það sterkur að jeg gæti hrundið
öllum hindrunum úr vegi og barið
mína heimsku fram. Þá hefði jeg
samt sem áður drygt stór kost legan
gloss, sem máski nær ekki eingöngu
með þvi að troða niður annað betra.

til minnar samtíðar heldur líka
til óbörinna kynslóða lið fram af lið,
maður getur altrei vitað hvað á hrifin
muni nát langt eða hvenær afleiðing
ar orsakarinnar ende, og maður getur
ekki vitað hvernig farið hefði ef
orsökin hefði ekki komið fram